

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 18 FEBRER DE 2022 | Número 155

PÀG. 3 | MONTserrat BOIXAREU

La gràcia en Sant Tomàs d'Aquino

PÀG. 5 | AFERS RELIGIOSOS

Terminologia religiosa en català
a les xarxes

PÀG. 18 | CAMPOBOSCO

Un punt d'inflexió per als joves salesians

PÀG. 22 | NATURA SAGRADA

L'ermita de la Damunt

PÀG. 26 | BUDISME

Què és la festa del Parinirvana?

PÀG. 29 | PARRÒQUIES

La defensa dels drets de les persones

Ampli i emotiu comiat al bisbe Antoni Vadell | PÀG. 6

PÒRTIC

Positiu, alegre, motivador, proper, disponible. Així han recordat el tarannà del bisbe Antoni Vadell les persones que el van conèixer. Els bons líders religiosos caminen amb la gent i saben comunicar oportunitat on d'altres només veuen desert.

SUMARI

3 Panoràmica

La gràcia en sant Tomàs d'Aquino, per Montserrat Boixareu
Fins aviat bisbe Toni, per Glòria Barrete

5 Actualitat

Mor Antoni Vadell, el bisbe entusiasta
Abat Gasch: "Gràcies, Toni, per tant!"
"El bisbe Vadell va ser el gran inspirador de la renovació de la catequesi"
Barcelona acomiada el bisbe Vadell: "Tota l'arxidiòcesi plora"
El Campobosco, un punt d'inflexió per als joves salesians
L'ermita de la Damunt: primeres passes de Verdaguer com a poeta i religiós
Què és la festa del Parinirvana?
Parròquies que defensen els drets de les persones

31 Recull de premsa

32 La setmana a les xarxes

La gràcia en sant Tomàs d'Aquino

MONTSERRAT BOIXAREU
A OBAUDIRE

Gràcies als nous mitjans de difusió, i a la generositat de la gent, he tingut la possibilitat d'escoltar una concisa explicació del que tracta Tomàs d'Aquino a la Summa de Teologia sobre la necessitat i l'essència de la gràcia. Potser destacar-ne alguns punts permetrà de fer-ne la reflexió.

-Déu ens estima no perquè siguem bons sinó perquè Ell és bo i vol compartir amb nosaltres la bondat de la seva naturalesa divina.

-La Teologia cristiana pot donar a la paraula gràcia dos sentits: a)l'amor o favor immerescut de Déu envers nosaltres; b)el do o bé que obtenim

de Déu com a resultat d'aquest favor immerescut, és a dir, l'efecte de l'amor de Déu en nosaltres. Aquest segon sentit és el de la gràcia per a Tomàs d'Aquino.

-Cal distingir la gràcia de l'essència dels éssers. L'essència de l'ésser és el principi que fa que un ésser actuï ordenat envers una finalitat que li ha estat donada.

-L'ésser humà és un do de Déu i pot fer coses, com conèixer veritats sobre el món, saber veritats sobre el bé i el mal i construir o fer amics, famílies, cases, ciutats i societats amb la inten-

ció d'assolir el bé comú. Per Tomàs d'Aquino, però, l'ajut que necessitem de Déu per fer totes aquestes coses no són gràcies.

-La naturalesa ferida que hem heretat dels nostres primers pares ens ha fet esclaus del pecat i fa que el nostre desordre no es permeti distingir entre el bé i el mal ni saber triar.

-Necessitem la gràcia per guarir les ferides del pecat original i per conèixer i estimar Déu tal com Ell coneix i estima.

-Aconseguir el que acabem d'esmentar és quelcom sobrenatural, per damunt de les nostres possibilitats. Encara que la nostra naturalesa irracional tingui una certa obertura cap al sobrenatural cal que aquesta sigui activada per l'oferiment de la gràcia de Déu.

-Sant Tomàs d'Aquino destaca que nosaltres no podem ni començar a desitjar aquesta comunió personal amb Déu, a no ser que Déu desperti

en nosaltres la possibilitat de gràcia. Els ajuts sobrenaturals de Déu són la gràcia que no mereixem i que sobrepassen la nostra naturalesa.

-La mentalitat sobre la necessitat i l'essència de la gràcia en Tomàs d'Aquino és molt diferent a la de la nostra cultura contemporània, que considera que podem plaure a Déu i evitar el pecat només amb el nostre esforç.

-Per Tomàs d'Aquino, per tant, l'Amor immerescut de Déu és el primer principi de salvació.

Hem de saber que hi ha igualment maneres de refusar la gràcia, qüestió que mereix, però, una atenció a part.

El papa transfereix competències als bisbes per una "sana descentralització"

El **papa Francesc** ha decidit que els bisbes locals podran intervenir en la gestió dels seminaris, la formació sacerdotal, la redacció dels catecismes i d'altres sectors sense demanar l'aprovació del Vaticà, sinó una confirmació més senzilla. Ho ha establert en la seva carta apostòlica en forma de 'Motu Proprio' publicada aquest dimarts. En ella, decideix modificar l'assignació d'algunes competències previstes pel Codi de Dret Canònic tant de l'Església llatina com de les esglésies orientals per afavorir la "descentralització" i la "proximitat" de l'Església.

VATICAN NEWS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Crida dels bisbes africans per garantir vacunes per tothom

El Simposi de Conferències Episcopals d'Àfrica i Madagascar (SECAM) i Justícia i Pau Europa fan una crida a la Unió Europea, a la Unió Africana i als seus estats membres perquè reforcin el seu compromís amb el subministrament equitatiu de vacunes a nivell mundial i amb les qüestions de salut global. Una crida que fan amb motiu de la cimera conjunta de la Unió Africana i la Unió Europea que té lloc aquest dijous i divendres.

JUSTÍCIA I PAU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Afers Religiosos promou la difusió de terminologia religiosa en català a les xarxes

Des d'aquest diumenge, les xarxes socials de la Direcció General d'Afers Religiosos (DGAR) incorporen una nova secció setmanal. Es tracta d'"El mot de la setmana", un apartat que té com a objectiu difondre la terminologia religiosa en català. Els mots són seleccionats en funció de la seva vinculació amb l'actualitat, la seva popularitat o la seva rellevància dins del vocabulari propi de cada tradició religiosa.

AFERS RELIGIOSOS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Editorial Claret.

Mor Antoni Vadell, el bisbe entusiasta

Cop dur per la comunitat **diocesana**, en la festa de santa Eulàlia, patrona de la Barcelona. Aquest dissabte ha mort als 49 anys **Antoni Vadell i Ferrer**, bisbe auxiliar de Barcelona i vicari general. El passat juliol **es va anunciar** que el bisbe patia un càncer de pàncreas i que reduïa la seva activitat per afrontar el tractament. Malgrat això els darrers mesos va mantenir bona part de l'agenda. Però abans de Nadal es va complicar la malaltia i després de diversos ingressos a l'hospital no l'ha pogut superar.

La mort del bisbe Vadell ha causat un fort **impacte** per la seva joventut. El 2017 quan **va ser nomenat** bisbe precedent del clergat de Mallorca, amb 45 anys era el mitrat més jove de tot l'Estat. Però a més, el curt període de ministeri episcopal l'ha dedicat especialment al món dels joves, la catequesi i el catecumenat, guanyant-se l'afecte i la proximitat de la gent a qui ha acompanyat. "La nostra vocació pastoral és estar amb la gent", deia quan el van nomenar. I ha estat la seva principal dedicació durant aquests 5 anys, viscuda de manera entusiasta i amb carisma. Per això, durant la seva malaltia des d'alguns grups de joves de l'arquebisbat **s'han organitzat** vetlles de pregària per fer-li costat.

Durant aquests mesos també ha pogut estar acompanyat de la família de Mallorca desplaçada a Barcelona, en especial de la seva mare, que **va quedar viuda** fa 2 anys.

Antoni Vadell va ser nomenat bisbe auxiliar de Barcelona el juny de 2017 i juntament amb el bisbe Sergi Gordo van ser els dos primers auxiliars que va tenir el cardenal Joan Josep Omella des de la seva arribada a Barcelona.

Expert en catequesi

El seu nomenament a Barcelona va ser una sorpresa, però ja havia conegut la realitat de l'Església a Catalunya pel seu treball en el Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i Balears, que coordina la catequesi d'infants i d'adults dels deu bisbats catalans i els tres de les Illes Balears.

Nascut a Lluçmajor el 17 de maig de 1972, amb 14 anys va ingressar al Seminari Menor. Va continuar la seva formació sacerdotal i estudis a Mallorca on va ser ordenat capellà el 1998. Va culminar els estudis teològics a Roma 2009, com a llicenciat en l'especialitat en Pastoral de la Joventut i Catequètica a la Universitat Pontifícia Salesiana. Durant vint anys la seva dedicació sacerdotal es va desenvolupar al bisbat de Mallorca.

En una primera etapa en parròquies i escoles, i del 1999 al 2006 com a rector del Seminari Menor. Posteriorment va ser professor del Centre d'Estudis Teològics i de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Mallorca (ISUCIR), delegat diocesà de Pastoral Vocacional i de Pastoral Catequètica, i formador del Seminari Major.

El 2013 va passar a formar part del govern diocesà quan el bisbe Xavier Salinas el va nomenar

vicari episcopal per a l'Evangelització. Aquesta responsabilitat a la cúria la va combinar amb el lideratge de la Unitat Pastoral d'Inca, que integrava el treball conjunt de diverses parròquies de la zona. També va ser membre del Col·legi de Consultors i del Consell Presbiteral al Bisbat de Mallorca. El 2015 el papa Francesc el va nomenar Missioner de la Misericòrdia.

Després de l'**ordenació episcopal** a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona, a la Conferència Episcopal Tarraconense va ser escollit president del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i Balears, i a la Conferència Episcopal Espanyola ha estat membre de la Subcomissió Episcopal de Catequesi i de la Comissió Episcopal d'Evangelització, Catequesi i Catecumenat.

JORDI LLISTERRI -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Abat Gasch: “Gràcies, Toni, per tant!”

Record del P. Abat Manel Gasch al seu estimat amic, el bisbe Toni Vadell Ferrer

Arriba la notícia de la teva mort, Toni, aquest matí del 12 de febrer. No per esperada, és menys colpidora. Totes aquestes setmanes pensava a escriure alguna cosa sobre la nostra amistat, fins i tot havia tret del meu arxiu personal les quinze cartes que ens vam enviar entre el 1997 i el 2002, però em negava a escriure res mentre encara hi fossis. No sé si aquestes paraules serviran d'alguna cosa, però he sentit l'impuls de dir-les.

La gratuïtat va marcar l'inici de la nostra amistat. La gratuïtat i aquella sensibilitat tan atenta que tenies. Quantes vegades a Montserrat, els monjos més joves indiquem les pàgines dels llibres als hostes en les pregàries de matines i completes! Ho fem sense donar-hi cap importància. Quina sorpresa doncs quan, després d'una breu estada teva i de mossèn Nadal Bernat l'abril del 1997 per acompanyar la professió solemne del monjo mallorquí Antoni Pou, em vas enviar una carta dient-me literalment: “volia enviar-te quatre ratlles per agrair-te l'atenció d'indicar-me la fulla els dies que venguérem a resar a mb vosaltres”.

Amb la carta hi havia un siurell, un xiulet en forma de figura d'un cavaller muntat a cavall, pintat de blanc amb puntets verd i vermells. Ara el tinc al davant, mentre escric això. Aquella primera carta d'un seminarista de Mallorca a punt d'ordenar-se de diaca a un novici de Montserrat ja ho avançava quasi tot. L'amistat basada en compartir dues vides molt diferents però unides per l'amor a Jesucrist, el teu amor per la pregària que et feia sentir bé a Montserrat i, sobretot, el testimoni del teu entusiasme, del teu amor indestructible per la vocació presbiteral.

Quantes coses compartides aquells anys!: les teves ordenacions, les meves professions, allò que ens preocupava de Mallorca i de Montserrat, de l'Església, la sensació impagable d'un amic que escolta, que comprèn i que calla. He trobat aquella postal teva des de Taizé l'any 1998, dient-me innocentment: "tal volta ho coneixes"! Després van venir les teves visites a Barcelona, alguna vegada sol a casa dels meus pares, altres vegades amb algun grup tornant de Taizé mateix. I ja molt després, les meves tres o quatre visites a Mallorca, sempre ben acollit per tu i pels altres amics preveres mallorquins, al seminari, a casa teva a Lluçmajor, a Lluç, veient-te

fer de prevere, podent escoltar la gent després d'una celebració: "Es que Toni es fantástico!"

Les mútues responsabilitats van fer que ens deixéssim d'escriure, però sempre ens vam tenir presents, fins aquell 19 de juny del 2017 quan vaig rebre un whatsapp dient que venies de bisbe auxiliar a Barcelona, la meva ciutat, i vaig haver de respondre: "Però és ell? En Toni Vadell?" Ha estat un darrer regal del Senyor tenir-te molt més a prop aquests darrers anys: que vinguessis a Montserrat amb el bisbe Sergi a preparar els exercicis d'ordenació episcopal, que us deixéssiu acollir, que vinguessis a parlar als escolans i als antics escolans, que em rebessis al teu despatx abans de l'elecció i em diguessis que calia sempre obeir la voluntat de Déu, i tants i tants moments forts de confiança, que sé que has tingut amb mi com amb tanta altra gent. Tots ens sentim una mica orfes amb aquesta teva mort, tant abans de temps.

"Hi ha tanta fe!"

Sé que pregaves intensament; si no, no m'explcaria res del que has estat. Com he dit al principi, allò que més agraeixo a Déu de la teva vida

és la teva passió per la vocació de capellà. Des d'un simple comentari que em vas fer enmig d'una conversa: "Que gran que és que a l'hora del pati se t'acosti un jove i et demani per confessar-se!", fins la conversa ja molts anys després de l'ordenació, compartint l'experiència del ministeri i concordant que de tot el que ser prevere ens donava, ens quedàvem amb la celebració de l'eucaristia. I això ho deies tu que estimaves la gent fins a veure possibilitats pastorals on altres només hi veien deserts.

Recordo la meva darrera anada a Mallorca, en la qual vaig poder compartir amb força preveres i, com sol passar en el nostre ambient, tot era secularització, envelliment del clergat i problemes. Al final de la meva estada, fent els teus equilibris habituals amb l'agenda, em vas portar a dinar amb la teva família i els vas deixar perquè tinguéssim una estona sols. Allà on tothom veia secularització, tu sorties dient: "Hi ha tanta fe!", al pessimisme general, optimisme radical, fins al punt que vaig pensar: "aquest viu al mateix lloc que els altres?".

Jo, ho confesso, hagués estat dels pessimistes, per això era aire fresc escoltar el teu testimoni

dient que això va endavant i res no ho atura. Ja més recentment, el teu: “M’encanta Barcelona!. Està plena de possibilitats. Espero quedar-m’hi”. Has estat un optimista incorregible! Tant de bo aquest sigui un dels teus llegats per a tots nosaltres!

Com no acceptarem aquest final?

Quan et van fer bisbe, vaig pensar que deixaries de ser en Toni. Que “bisbe Toni” era molt informal. I no. Has continuat essent el bisbe Toni, per a mi i per a tots. Després de la meva elecció com abat de Montserrat, ja ben conscient de la teva malaltia, que era pública, vaig pensar que Déu t’estalviaria i em deixaria fer aquest camí amb la teva ajuda i amistat, present i física. Era el sentiment que teníem els dos, quan a la beatificació dels màrtirs caputxins a Manresa, el darrer sis de novembre, sèiem de costat portant els dos la mitra i rèiem de les bromes que Déu fa amb les nostres vides.

I ara què? Ens queixarem que Déu t’hagi cridat als 49 anys? Sí. Pensarem tot el que hauries pogut fer? Sí. Ens direm perquè ell? També. Però com no acceptarem, malgrat el dolor i la tristesa, aquest final que tu vas acceptar com una darrera possibilitat per continuar confessant l’amor de Déu i vivint la malaltia com una oportunitat espiritual? Així ho vas explicar a la nostra comunitat de monjos de Montserrat aquest darrer octubre, quan et vaig demanar que compartissis alguna cosa i tu em vas dir amb la teva senzillesa: “si et sembla bé compartiré com visc la malaltia”. I ens vas impressionar molt a tots.

Aquest matí, quan he sabut que havies mort, he sortit al jardí, he anat a l’ermita de Sant Iscle, on sé que havies resat en els teus recessos a Montserrat, he vist una sortida de sol impressionant, en la qual els núvols s’obrien i es veien els raigs de sol que des del cel il·luminaven la terra i he pensat que el cel s’obria per a comunicar-nos alguna cosa, no sé què, però tu hi eres

present. Com amb tots els qui estimem, l’esperança de trobar-te a la vida eterna, ens empeny a agafar-ne, aquí a la terra, el camí. Ajuda’ns-hi, perquè la comunió continua, potser fins i tot més profunda.

Com deies al final dels teus darrers missatges: Gràcies, Toni, per tant!

P. Abat de Montserrat, Manel Gasch Hurios

P. ABAT DE MONTSERRAT, MANEL GASCH HURIOS -CR |

LLEGIR AL WEB

Antoni Vadell i Joan Àguila en la Jornada de Formació del SIC del 2019 | SIC

“El bisbe Vadell va ser el gran inspirador de la renovació de la catequesi”

Després de la mort del bisbe auxiliar de Barcelona **Antoni Vadell** aquest dissabte a la matinal, el director del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i Balears, **Joan Àguila**, ha dedicat unes paraules en record del bisbe i de la seva tasca com a president del SIC. “El bisbe Vadell va ser el gran inspirador del nou impuls que se li vol donar a la catequesi des del SIC”, ha expressat en un missatge que ha fet arribar a Catalunya Religió.

Després de l'**ordenació episcopal** a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona, a la Conferència Episcopal Tarraconense va ser escollit presi-

dent del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i Balears, i a la Conferència Episcopal Espanyola ha estat membre de la Subcomissió Episcopal de Catequesi i de la Comissió Episcopal d'Evangelització, Catequesi i Catecumenat. Tota una vida dedicada a la catequesi que, en els darrers anys, va centrar en la renovació i el nou mètode de treball que **es va proposar** en les jornades de formació de catequistes a Vic. En aquest acte celebrat el novembre del 2019, Vadell va remarcar que es tractava d'una “proposta de màxims”. Va demanar confiar en el canvi i no defugir de les resistències al canvi: “La prudència moltes vegades camufla la por”.

Missatge de Joan Àguila en record del bisbe Vadell:

“El bisbe Toni era una persona enamorada del Crist profundament. I al mateix temps, precisament per això, estimava també l'Església.

Tenia el gran do de saber fer sentir particularment estimat i estimada a totes aquelles persones que s'acostaven a ell. Fer-los sentir únics. Tenia un tacte exquisit amb cada persona. Sabia recordar detalls, anècdotes i particularitats de cadascú. Era una persona amb una extrema

positivitat i una gran esperança. Vadell encomanava ganes de fer coses junts, sabia treure el millor de tots els qui coneixia i estimava.

Seguirem, treballant.

Des de l'àmbit de la catequesi, va ser el gran inspirador del nou impuls que se li vol donar des del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i de Balears. Ho va fer incidint en la descoberta de la relació del Crist present per, d'aquesta manera, anar fent tota la iniciació cristiana.

El bisbe Toni vetllarà per nosaltres i ens ajudarà a tirar endavant tots els projectes que amb ell hem començat”.

Comiat del bisbe a les xarxes

Un missatge que es suma a la gran quantitat de mostres de condol que institucions i personalitats d'Església **han fet públiques** a les xarxes socials al llarg d'aquest cap de setmana.

CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Fins aviat bisbe Toni

**GLÒRIA BARRETE
A EL BAIX CONTINU**

Trucada entrant. A la pantalla apareix qui em truca, 'bisbe Toni'. Després d'una breu conversa per felicitar-me el sant a casa em miren astorats.

- T'ha trucat un bisbe?
- Sí, el Toni. Ai, clar, sí que és bisbe!
- Però quin bisbe Toni?
- Ui, ens vam conèixer el 2017, tot just quan ell feia pocs dies que havia arribat a Barcelona. És una anècdota molt bona, te l'explico!

L'any 2017 Toni Vadell va ser nomenat bisbe auxiliar de Barcelona, però ell era de Mallor-

ca, de Lluçmajor. I curiosament a Signes dels Temps de TV3 em va tocar a mi fer el guió del programa dedicat als bisbes auxiliars. Per fer el dossier de documentació normalment es conversava amb tots els entrevistats, però com els bisbes van sempre enfeïnats i són 'bisbes' normalment no es pot fer aquesta prèvia i amb el que ja saps i trobes vas tirant. Feia pocs dies que el bisbe havia arribat a Barcelona i me'l vaig trobar just al centre de Barcelona, al carrer, ell caminant i mirant el mòbil.

- Bisbe Toni?
- Hola, que ens coneixem?

- No! Bé, jo sí el conec a vostè! soc la Glòria Barrete, periodista i en pocs dies l'entrevistarem per TV3.

- Ah sí, sí, ja m'han avisat. Com estàs? Em trucaràs per saber coses meves, oi?

- No, no, ens han dit que creuen que no podrà ser, no pateixi.

- Com que no? Et dono el meu mòbil i m'escrius per whatsapp i trobem un moment per fer un cafè. Per cert, vaig a la parròquia TAL, i el Google em diu que el metro és a la vora, vaig bé per aquí?

I així va ser com vaig acompanyar al bisbe Toni pel carrer a Barcelona, vam agafar plegats el metro i ens vam acomiadar. Dies més tard vam fer un cafè per preparar l'entrevista. He de dir que fins al moment és l'únic bisbe fins ara que m'ha concedit i amb qui he pogut fer 'una prèvia', que diem els periodistes. Destacaré una sola cosa d'aquella llarga conversa.

- I tu? t'he explicat tota la meua vida i de tu no en sé res!

- De mi? No, no, l'entrevista li fem a vostè!

- No em sembla just! Hem acabat l'entrevista, ara vull preguntar jo!

- D'acord, li explico coses.

D'aquelles coses una d'elles va ser que la meua mare se sentia allunyada de l'Església perquè era una dona divorciada i sovint s'havia sentit jutjada a la parròquia o a la pròpia família.

- Glòria, truca la teua mare, si us plau, i me la passes. Li vull dir que Déu l'estima tal com és, amb febleses, errors, joies i tot el que calgui!

He de dir que no la vam trucar, però allò, Toni, confesso que encara avui m'emociona haver-ho escoltat. I no perquè no ho hagués escoltat altres vegades o jo no ho sabés, sinó perquè em va mostrar en un petit gest com era el nou bisbe auxiliar que venia de Mallorca.

El mateix bisbe que somreia a tot arreu, amb un somriure franc, gros i que li feia empetitir els ulls de tant com somreia. El mateix bisbe que cada any m'escrivia per whatsapp el dia del meu sant o em trucava enmig del diumenge de

Pasqua per recordar-ho i provocava la sorpresa de la meua família. Aquell bisbe amb qui oblidaves les formalitats i et senties capaç de preguntar-li qualsevol cosa, per bestiesa que fos. Aquell bisbe que visitava parròquies, acompanyava joves i que recordava el lleure amb els grups de Mallorca com el seu gran tresor.

Aquell bisbe que quan coincidia amb tu era capaç de recordar que ara vivies al Bruc i que des de casa veies la muntanya de Montserrat i et deia a mà alçada lluny enmig de la Facultat de Teologia 'Glòria, envia'm fotos del capvespre amb la muntanya que m'ajudin a pregar!'. Et trobarem i et trobaré a faltar bisbe Toni. El capvespre avui a la finestra de casa serà només per a tu. Fins aviat bisbe Toni!

Arquebisbat de Barcelona

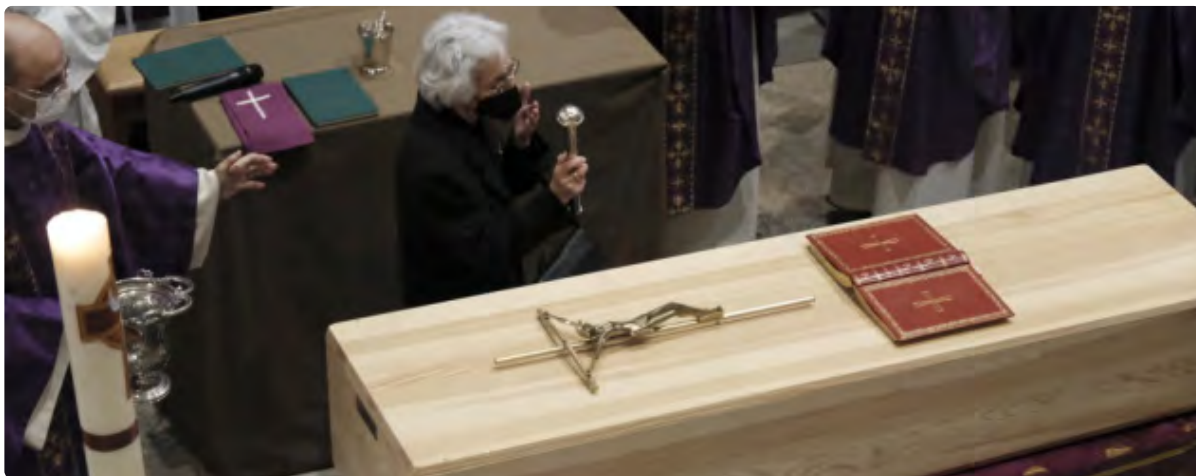
Barcelona acomiada el bisbe Vadell: "Tota l'arxidiòcesi plora"

Més d'un miler de persones han acomiadat el bisbe **Antoni Vadell** en un emotiva celebració aquest dilluns al matí a la catedral de Barcelona. La diòcesi ha recordat la petjada que deixa en tanta gent, a les parròquies i des de la seva particular dedicació als joves i a la catequesi.

"És sempre dolorós enterrar una persona estimada. Avui se'ns trenca el cor davant la mort del nostre benvolgut bisbe auxiliar de Barcelona", ha reconegut el cardenal i arquebisbe de Barcelona, **Joan Josep Omella**. Així ha obert l'homilia de la missa que ha presidit acompanyat al presbiteri d'altres 25 bisbes, catalans i d'altres diòcesis de fora de Catalunya, entre els quals el cardenal **Lluís Martínez Sistach**, l'arquebisbe **Joan Planellas**, i el bisbe **Sebastià Taltavull**, així com també dels abats **Manel Gasch** de Montserrat i **Octavi Vilà** de Poblet, i un gran nombre de capellans.

"Li faltava temps per anar a tot arreu, no parava"

En aquest entorn, Omella ha parlat de Vadell com "un germà petit al qui estimo de cor" i ha afirmat que "també l'arquebisbe, els bisbes

auxiliars i tota l'arxidiòcesi plora". Del seu episcopat ha agraït la dedicació als altres, sempre enfeinat i anant amunt i avall: "Li faltava temps per anar a tot arreu, no parava", ha dit. També ha parlat de la seva **capacitat comunicativa**: "Sempre ens sorprenia amb les seves catequisis i predicacions".

A més de la família i els amics, han assistit al funeral l'abadessa **Maria del Mar Albajar** de Sant Benet de Montserrat, així com vicaris generals i episcopals dels bisbats catalans, de-

legats episcopals i seminaristes de la diòcesi, i també dels delegats del Secretariat Interdiocesà de Catequesi, que **va presidir**. També s'hi han fet presents representats de diverses institucions eclesials, com l'Escola Cristiana, Càritas, la Fundació Pere Tarrés, la Universitat Ramon Llull; i representats dels cossos de seguretat i d'institucions polítiques, com el regidor de Barcelona **Albert Batlle**, la directora general d'Afers Religiosos de la Generalitat, **Yvonne Griley**, o l'alcalde de Lluçmajor, **Éric Jareño**.

Enamorat del Crist

En acabar la celebració el diaca de Barcelona **Ramon Ollé** ha fet un agraïment en nom de la família. "No era només un gran líder", ha dit del bisbe Vadell, i ha parlat de la seva "personalitat atractiva", que generava atracció "amb humilitat i discreció". I ha recuperat una expressió que Vadell va pronunciar als catequistes de Catalunya i Balears: "Hem de perdre la por a dir que som uns enamorats del Crist".

Ollé ha parlat també del testimoni que ha donat en aquesta darrera etapa de sofriment. Ha parlat de com ha viscut "el dia a dia silencios del tractament" i ha reconegut que treia "forces d'allà on no hi eren". En Vadell ha vist "un nou Crist a la creu" i en les darreres misses que va oficiar, l'eucaristia com a "visió clara de sacrifici i resurrecció".

El bisbe auxiliar **Sergi Gordo** ha donat el condol a la diòcesi en nom del **papa Francesc** a través d'un comunicat de la Santa Seu. Tota la missa s'ha emès en directe per Trece TV i **es pot recuperar aquí**.

La Rebotiga n.36. El comiat al bisbe Toni Vadell

Comentari de l'actualitat de la setmana des de la redacció de Catalunya Religió. Aquesta setmana ens centrem en la **defunció** del bisbe auxiliar de Barcelona **Antoni Vadell** i el comiat al que tanta gent s'hi ha sumat els darrers dies. Tertúlia amb els periodistes **Laura Mor**, **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisterrí**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Mallorca s'acomiada de Vadell, "el bisbe enamorat de Jesús"

Aquest dimarts ha tingut lloc a la Catedral de Mallorca els actes culturals amb motiu de la **mort del bisbe Antoni Vadell**. Al matí, el bisbe de Mallorca, Sebastià Taltavull, el degà, **Teodor Suau**, i altres membres del Capítol de La Seu, han rebut el fèretre que conté les despulles del bisbe Antoni Vadell, a l'altar major, on ha quedat instal·lada la capella ardent fins a les 15 hores. Han passat per la capella més de mil persones que, en distints moments del dematí, han participat als responsos pronunciats. El darrer, fet pel nunci apostòlic, l'arquebisbe **Bernardito Auza** i el bisbe **Jesús Murgui**.

BISBAT DE MALLORCA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Eduard Rey: "En el bisbe Vadell vaig captar el desig sincer de comprendre la gent"

El president de la **Unió de Religiosos de Catalunya**, **Eduard Rey**, s'ha afegit a les nombroses mostres de condol públiques després de la mort del bisbe auxiliar de Barcelona **Antoni Vadell** **aquest dissabte** a la matinada. En el seu missatge, Rey recorda les peregrinacions a Assís i a Loiola de la Delegació de Joventut de Barcelona que havia compartit amb el bisbe. També en destaca el seu desig "molt sincer i molt netament pastoral d'anar a fons i de comprendre la gent entre qui havia estat enviat". **Aquí podeu el missatge d'Eduard Rey en record del bisbe Vadell**.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Campobosco, un punt d'inflexió per als joves salesians

“Tots els companys que han anat al Campobosco m'expliquen que els ha marcat un abans i un després”. L'Ivan Cabello, monitor del **Centre Juvenil salesià de Terrassa**, expressa amb aquestes paraules el seu anhel per anar al **Campobosco 2022**, que tindrà lloc del 30 de juliol al 8 d'agost.

Es tracta d'una peregrinació que fan els joves salesians cada 3-4 anys, organitzada per la **pastoral juvenil** salesiana d'Espanya i Portugal, en la qual els participants poden veure on va néixer el carisme salesià, la terra de **sant Joan Bosco** i la **mare Mazarello**. En la darrera edició, celebrada el 2018, es van reunir més de 600 joves d'arreu de la península a Torí i altres pobles d'una zona coneguda popularment com “la terra santa salesiana”. Allí es van apropar a Jesús i l'Evangeli a través d'una vivència espiritual lligada a la vida del fundador de la família salesiana.

Un punt d'inflexió

El que fa d'aquesta peregrinació una experiència única per als joves que hi participen són els moments de reflexió, que els permeten

connectar amb Jesús. Això és precisament el que busca l'Ivan, que als seus 22 anys reconeix que espera que el Campobosco sigui un punt d'inflexió en la seva vida: "Espero connectar més amb Don Bosco, perquè estic en un moment vital on necessito fer una pausa i reflexionar. Vull estar més a prop de Jesús i del món cristià".

Per a fer-ho, a més de les activitats destinades a conèixer i aprofundir en la vida de Don Bosco, els participants comptaran amb un gran nombre d'activitats pensades precisament per fer aquesta reflexió interior que reclama l'Ivan. "Hi haurà moments, que els monitors anomenem de temps interior, en què els joves es pregunten com es reflecteix l'obra de Don Bosco a la seva vida, i quin ressò té per a ells", explica la **Laura Baños**, educadora del **PES Martí-Codolar** de Barcelona i coordinadora de Catalunya de l'equip de preparació del Campobosco.

Baños té clar que l'objectiu és que els joves "concretin en la seva vida l'estil salesià i l'estil cristià, i veure on va viure el fundador els pot ajudar".

Perquè el treball sigui més fructífer, els joves es divideixen en grups, i cadascú fa el seu propi circuit i té el seu moment de trobada. Aquests grups, al mateix temps, els ajuden a conèixer altres companys de la família salesiana, que també fan de monitors als esplais: "El Campobosco és un moment important perquè vegin que formen part d'una comunitat molt gran a nivell espanyol i també mundial, que sentin que no estan sols. És un moment de trobada interior i pregària, però sobretot perquè se n'adonin que la seva tasca als esplais no és una cosa puntual, sinó que formen part d'una família", expressa Baños.

Atreveix-te, confia i viu!

El lema de l'edició d'aquest any, que es va retardar a causa de la pandèmia, és 'Atreveix-te, confia i viu!'. Aquesta frase posa l'èmfasi en l'experiència dels joves, com explica Baños: "El protagonisme juvenil era la clau de la tasca de Don Bosco, i en aquest sentit, els joves han d'atrevir-se a descobrir la seva vocació. Han de saber a què els crida Déu, i què volen a la seva vida a través de l'estil salesià".

Aquest protagonisme juvenil que reclamava Don Bosco és més necessari que mai, ja que aquest fragment de la població és un dels que s'ha vist més afectat per la progressiva secularització. És per això que encara pren més importància la decisió de joves com l'Ivan, que esperen que el Campobosco els ajudi a connectar amb Déu i la família salesiana: "Tinc moltes ganes de conèixer altra gent que està fent el mateix que jo a l'esplai, és una gran motivació".

Les inscripcions estan obertes fins el 23 de febrer, i es poden fer a la [pàgina web oficial del Campobosco 2022](#).

El bisbat de Vic nega haver immatriculat de manera arbitrària

En relació amb diverses informacions aparegudes als mitjans de comunicació, el bisbat de Vic ha negat les acusacions d'apropiació "fraudulenta" d'esglésies i béns. En un comunicat emès aquest divendres, el bisbat explica que les immatriculacions es van fer "d'acord amb les normes establertes" i que és un procés que "no es va fer de manera arbitrària". Aquí podeu llegir el [comunicat íntegre](#).

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La minisèrie Atzucac, Premi Armengol-Mir

En el marc de les [15es Jornades de Pastoral Educativa](#), la minisèrie audiovisual infantil Atzucac ha rebut, de forma telemàtica, el Premi Armengol-Mir. La secretària general de la Fundació Escola Cristiana, Meritxell Ruiz, ha estat l'encarregada de conduir l'acte de lliurament d'aquest divendres. Aquesta ha estat l'onzena edició del premi que convoquen Escola Cristiana i l'Editorial Baula. En l'acte s'ha destacat la capacitat creativa d'[Oriol Martín](#), l'autor de la sèrie i membre de l'equip pastoral de La Salle Catalunya.

FECC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La restauració del cimbori del monestir de Sant Cugat s'acabarà a finals d'agost

Les actuacions de restauració, que han obligat a instal·lar una gran bastida al mur exterior de l'església i al voltant del cimbori de l'església del monestir de Sant Cugat, s'allargaran aproximadament uns sis mesos. El cimbori i el campanar són les parts aèries de l'església més visibles però també les més exposades a la intempèrie. Aquesta actuació vol corregir el deteriorament que l'aigua, la contaminació ambiental o la presència de nius d'aus poden produir al conjunt. La restauració de l'exterior del cimbori se centra en els paraments.

CATALONIA SACRA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Brisa

Una alenada d'aire fresc

EL NOU PROJECTE DE RELIGIÓ CATÒLICA
PER A EDUCACIÓ INFANTIL

L'ermita de la Damunt: primeres passes de Verdaguer com a poeta i religiós

Per visitar aquesta ermita cal arribar fins la bonica Folgueroles, a la comarca d'Osona. El camí més ràpid és agafar la carretera C-25 i prendre la sortida de Calldetenes. A la que sortim de l'autovia ja ens apareixen indicadors per arribar a Folgueroles, que queda a només un parell de quilòmetres. És recomanable aparcar a l'avinguda de l'Atlàntida per tal d'entrar caminant pel carrer major i visitar, a l'inici o al final, la Casa Museu Verdaguer que obre de dimarts a diumenge de les 10 a les 14 hores. Una nova descoberta dins la col·lecció d'articles sobre **santuaris naturals** que publiquem a Catalunya Religió.

Davant de la Casa Museu ens vam trobar amb en **Roger Canadell**, professor de Literatura Catalana de la Universitat Oberta de Catalunya, que ens acompanyà en aquesta visita que tenia com a primer objectiu visitar els espais en els quals es forjaren les arrels literàries i religioses de **Jacint Verdaguer**. Amb en Roger vam continuar carrer Major amunt fins sortir del nucli urbà. Seguirem per la Ronda de la Damunt fins arribar a l'ermita. Davant de l'ermita començà la conversa amb en Roger que girà a l'entorn de la importància d'aquest espai per a Verdaguer.

El camí cap a aquesta ermita era una passejada que Verdagner i la seva mare feien quotidianament per canviar el ram de flors que embellia la imatge de la Verge i que ells dos recollien tot anant-hi.

Certament, era així. Ara bé, cal tenir present que els entorns de Folgueroles a la segona meitat del segle XIX, eren molt més rurals del que ho són ara. La caminada fins l'ermita de la Damunt era un passeig habitual per molt habitants de Folgueroles ja que per ells era un lloc de referència, un espai sagrat...

Per tant, és ben versemblant que el Verdagner infant s'iniciés en el coneixement de les plantes i la natura tot passejant cap l'ermita?

Segurament, ja que portar flors a la Mare de Déu li era una activitat molt comuna que el va fer conèixer els entorns i saber, a partir de la tradició oral, el nom popular de les plantes, tan presents a l'obra verdagneriana. També sabem que, de més gran, Verdagner va apropar-se a professionals de la botànica i de la farmàcia per tal de saber els noms científics i les particularitats de les plantes que ell coneixia per la

via directa, popular. A més a més, sabem que és a l'ermita de la Damunt on Verdagner ubica el poema 'L'Arpa' del llibre *Pàtria*, en el qual es descriu una pujada a l'ermita amb la seva mare i la seva trobada amb un trobador.

Aquesta escena representa el compromís de Verdagner amb les lletres i el sacerdoci?

Estic convençut que en els entorns naturals de Folgueroles i, per tant, també a l'ermita de la Damunt és on Verdagner viu els primers moments de silenci i contemplació. Aquest record d'infantesa, a mesura que es fa més gran, es va mitificant i el mateix poeta ubica, enmig d'aquelles caminades i estades davant la Mare de Déu, la seva inicial consagració a la poesia i a la fe cristiana. En el poema 'L'Arpa', Verdagner recorda el moment en el qual un trobador s'atura a l'ermita -com hem dit abans- quan ell i la seva mare són dins i en el bell moment de la posta que, en certs moments de l'any, des de La Damunt, ho fa darrere del Pedraforca. Tot plegat fa que ell, amb el record molt present d'aquella mitificada ermita i recordant el màgic moment, se senti cridat a seguir el camí de la poesia que de manera primerenca s'enllaça

amb la seva vocació religiosa. Per tant, aquest espai és fonamental per entendre la doble vocació de Verdagner.

Molt més que l'esglesiola on va celebrar la seva primera missa?

I tant! Tot i que hi ha tres enclaus d'aquesta comarca molt lligats a Verdagner: la Damunt, l'Ermita Sant Francesc s'hi moria i Sant Jordi de Puigseslloses. En aquests tres espais Verdagner situa poemes seus que, tanmateix, són moments decisius en la seva vida. A la Damunt, és on ell es consagra a la poesia i a la fe. A Sant Francesc s'hi moria, explica el pas de **sant Francesc** per aquesta terra, s'hi parla d'un moment de defalliment del sant i de com és guarit amb aigua de la Font de vida, que encara existeix. I a Sant Jordi de Puigseslloses, que és el lloc on diu la seva primera missa però que és alhora l'espai on conflueixen veneracions anteriors al cristianisme, d'aquí que s'hi trobi el dolmen de Sant Jordi, amb la devoció cristiana que té en l'ermita la seva representació.

Després de tant de parlar del poema 'L'Arpa' què et sembla si el llegim?

I tant!

Damunt de mon poblet hi ha una capella
d'una roureda secular voltada,
és son altar lo trono d'una verge
d'aquella rodalía sobirana
Era ma pobra mare, que al cel sia,
sa més fidel i humil vassalla,
i sent jo petitó, cada diumenge
a dur-li alguna toia me portava,
a son Fill oferint-me que em somreia,
com jo, assegut en la materna falda.

Un cap al tard tindria alguna pena
puix ella féu l'oració més llarga
i esgranà lo rosari més calmosa
barrejant amb sos grans alguna llàgrima,
i lo tornà a resar; li recaria
sola deixar l'amor de la seva ànima.
A l'empènyer la porta de l'església,
un fill de Nàpols eixerit passava,
duent al coll una arpa tota plena
d'harmoniosa música d'Itàlia.

Ella, escorrent sa bossa escanyolida,
un rajolí de notes li demana
per la Verge Santíssima que es queda
sola i de nit en la boscúria isarda.

A un caire del portal lo jove es posa,
i passa els dits per los bordons de l'arpa;
quiscun llança una nota, melodia
que amb melodies cèliques s'enllaça,
murmurioses urnes que s'aboquen
barrejant sa corrent immaculada
de gemecs de neguit, himnes de festa,
defalliment d'amor i crits d'hosanna.

Lo temple escolta i, amb la boca oberta,
apar que a la boscúria li demana
si són los passarells que a voladúries
hi solen refilar a trenc de l'alba,
amb aleteigs i música divina
desvetllant la natura endormiscada.
La mare seia al marxapeu del temple,
i jo, mig recolzat sobre sa falda,
i a tres dits de mos ulls l'instrument músic
omplia la rodona portalada.
Jo, mentres l'ona cèlica bevia,
primerenca regor de la meva ànima,
a través de les cordes, fonts perennes
per on lo paradís se m'hi vessava,
a aquell bocí de món que coneixia,
a la terra i al cel doní una ullada.
Que hermosos los trobí! per la finestra
de reixa d'or si jo els vegés encara!

Vegí el Montseny engarlandat de boscos,
vegí el Puigmal de cabellera blanca
damunt la serra del Pirene altívol
com un gegant al cim d'una muralla,
i entre ells, estesa en son conreu, Ausona
a prop del Gurri de lluentes aigües,
com gentil segadora muntanyesa
que dorm al peu de son falçó de plata.
Més humil i més pròxima, l'església
vegí de mon poblet, ramat de cases
que com pollets esveradissos viuen
a l'aixopluc de les maternes ales.
Entre elles una n'obirí més xica
que les seves veïnes i més blanca;
lo fum sortia de la llar fumosa
plena per mi de resplendors de l'alba.
Mos companyons i companyones tendres
feien a dalt del porxe la sardana
i baixaven a l'hort, a rua feta,
papallons joguinosos d'hora baixa;
elles envers les roses que florien,
ells vers on lo cirer vermellejava,
no tant com les enceses barretines
que s'hi veien pujar com una parra.
Feien jocs d'innocència i de platxeri
i corrien i reien i cantaven,
i sa dolça cridòria me venia
amb lo melós arpegi barrejada.

Vegí el camp de mon pare, ros de xeixa
 crescuda amb sa suor. Vegí l'aubaga,
 los boscos i soleis, nius de mos somnis
 d'on lo més primerenc prengué volada.
 I vegí vostres peus i vostres cingles
 i vostres fronts, oh serres de la pàtria!
 i al pondre's damunt seu l'astre del dia,
 corona d'or irradiant de flama,
 engolir-se'l vegí l'alt Pedraforca
 fet un vesuvi atapeït de lava,
 i entre el floreig d'estrelles que naixien
 del vespre hermós entre les fosques ales,
 com aurora divina que em somreia
 vegí en lo cel la Musa Catalana!

**Fantàstica aquesta descripció d'un moment
 mitificat de la seva infantesa amb la realitat
 geogràfica actual.**

I tant! És com un tràveling a vol d'ocell des de
 la Damunt. Comença pels roures que envolten

l'ermita i segueix amb el poble, la Plana Oso-
 nenca, Pirene, és a dir, el Pirineu, El Puigmal,
 el Pedraforca... Per cert, hi ha un dia de juliol
 que el sol es pon darrera d'aquesta simbòlica
 muntanya. Cal no oblidar que el llibre on s'in-
 clou aquest poema és *Pàtria*, ho hem apuntat
 abans, i hi conflueixen l'espiritualitat, la pàtria
 catalana, l'enyorança del passat...

**Per tant, podem convidar tothom a arribar
 caminant a aquesta ermita i des d'aquesta
 magnífica talaia llegir el poema 'L'arpa',
 tot gaudint, si el dia hi acompanya, de totes
 les muntanyes i paisatges que Verdager descriu.**

Certament, veure la plana de Vic des de Folgue-
 roles és meravellós. També cal esmentar que
 al costat de l'ermita hi ha un espai dedicat a les
 flors que ens convida a llegir altres poemes de
 Verdager, com els recollits a *Brins d'espígol* o a
Flors del Calvari.

Amb l'ànim asserenat per record del nostre
 admirat i estimat poeta, pel poema llegit i as-
 saporit, pel gust de fer present, una vegada
 més, el nostre esplèndid passat, retornem cap a
 Folgueroles, escoltant les veus de la natura, as-
 saporint el magnífic paisatge que acollí Verda-
 guer, que tant el va captivar i que sempre portà
 amb ell... tal i com avui, una vegada més, ho ha
 fet amb nosaltres.

Stux | Pixabay

Què és la festa del Parinirvana?

Aquest dimarts la comunitat budista celebra la festa del Parinirvana. Durant aquest dia es commemora el moment en què el Buda històric, **Siddharta Gautama**, arriba al nirvana. Un instant que coincideix amb la seva mort física.

Val a dir que el fet es commemora a algunes escoles de budisme Mahayana; mentre que la branca Theravada a vegades trasllada aquesta commemoració **al dia de la Vesak**. La majoria dels temples celebren el Parinirvana el 15 de febrer, però algunes comunitats ho fan el dia 8 de febrer.

A Catalunya hi ha presència de més d'una escola budista, i de tradicions provinents de diversos països. Per això, segons el temple, el dia de la festa pot variar. A més, el Parinirvana se sol celebrar de portes cap endins i, per tant, no es fa visible amb actes de celebració externa.

Buda tenia vuitanta anys quan va morir, assolint la darrera alliberació. La jornada convida a reflexionar sobre el fet de morir, un element més de l'existència humana, un patiment més de la vida, la mort del cos i l'alliberació de l'esperit. Es recorda la vida del fundador, que es

pren com a referent i exemple, i es llegeixen fragments de la Nirvana Sutra, text fonamental que s'assumeix com el darrer que Buda va pronunciar abans de morir i que medita sobre el fet etern, allò no mutable, el fet pur.

Durant aquesta celebració, cadascú és convidat a fer una revisió vital, què és el que s'ha viscut, en quin moment s'està, quin futur es voldria. També es dona importància a la vida de qui acompanya en el camí: amics, familiars, companys. De fet, aquesta jornada també rep el

nom de "la celebració de la vida". Sovint, els fidels també porten fotografies amb ells, imatges d'éssers estimats que ja han mort, i d'aquesta manera els fan presents mentre pregunten. Un altre element que serveix per ajudar a la meditació, són les figures del buda jacent. Estàtues que representen al fundador estirat de costat dret, amb rostre serè: aquesta és la postura que va adoptar el príncep abans d'arribar al nirvana.

La llum també n'és protagonista. S'està celebrant la il·luminació, el trencament de cicle de

renaixements, i per això la llum apareix com a símbol. Per exemple, els temples són a les fosques durant la pregària i quan aquesta s'acaba, s'encenen tots els llums de cop, recordant de forma metafòrica la mort física i l'alliberament de l'ànima.

LUCÍA MONTOBBIO -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!

Com? Guardeu el número **693 715 339** a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions
preferents per a la seva
institució i les que
en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions
personalitzats per
tirar endavant els seus
projectes.

Gestió

especialitzada
Un gestor estarà al seu
costat per ajudar-lo en
el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell
Ser on siguis

Parròquies que defensen els drets de les persones

“No em digui perquè és”. Aquesta és la resposta que rebien dels capellans quan durant el franquisme l’oposició democràtica demanava un local parroquial per poder fer una reunió o una assemblea. Capellans que obrien les portes de la parròquia sense preguntar gaire, perquè en la clandestinitat quantes menys coses se sabien, millor.

És un dels exemples que posava aquest dimecres l’advocada **Magda Oranich** en la taula rodona sobre ‘Les parròquies de portes obertes’ a les Cotxeres de Sants de Barcelona dins dels actes del **centenari** de mossèn **Josep M. Vidal i Aunós**. Juntament amb Oranich hi van participar el director del Memorial Democràtic, **Vicenç Villatoro**, l’historiador **Josep Cruanyes**, la teresiana **Viqui Molins** i el capellà i exrector de Sant Medir **Enric Subirà**. Vidal va ser rector de Sant Medir durant el franquisme, vicari episcopal en el mandat del cardenal **Narcís Jubany** i rector de Sant Maria del Pi els darrers anys de la seva vida.

En una mirada cap endarrere es va coincidir en què “no es pot entendre què va passar aquells anys sense aquests capellans i aquestes par-

ròquies obertes”, com deia Cruanyes. Oranich afegia que “hi havia moltes església que ho feien, més del que la gent es pensa”. No van ser l’únic factor que va possibilitar l’arribada de la democràcia, però va ser un factor determinant.

Villatoro va remarcar que en el context històric, aquests capellans i parròquies que donaven suport als grups opositors al franquisme “eren una bomba de rellotgeria pel relat del franquisme”. Feia a miques la idea que el règim havia vingut a protegir l’Església i els valors cristians i, per tant, “no podia integrar en el relat una manifestació de capellans”. Cruanyes va explicar que els capellans fitxats per la policia, com mossèn Vidal, eren catalogats com a “traïdors” per “catalanoprogressistes”.

Oranich va destacar algunes paradoxes d’aquella època, com que a la seva escola “els progrés de l’escola no eren els professors, eren els caputxins”. I que quan va sortir la *Pacem in Terris* o la *Mater et Magistra* de Joan XXIII, l’ensenyament de les encíclics papals va caure del currículum acadèmic. O que a molts llocs només es podia sentir el català en públic a missa.

Viqui Molins va relatar en primera persona com en aquella època molts van fer una procés de transformació, “d’una església que parlava només dels manaments a l’església de les benaurances”. Acostant-se al present, va remarcar la motivació de fons que va portar mossèn Vidal i Aunós a obrir sempre les portes, com va fer **el 2001 amb els immigrants sense papers** a la parròquia del Pi. “Un ha de mirar sempre el qui ve com si fos Jesús”, deia sempre mossèn Vidal. Això és el que volen mantenir avui, obrint-se a tot allò que és humà, i que inspira realitats com el treball a l’**Hospital de Campanya** de la Parròquia de Santa Anna.

Sobre el paper actual de les parròquies, hi va haver acord en la necessitat d’atendre la dimensió social i defensa dels drets de les perso-

nes, que inclou aspectes com la immigració, la pobresa o els drets nacionals. “Implicar-se on hi ha sofriment”, va resumir mossèn Subirà per tancar la taula rodona, que enllaça amb el que va motivar a mossèns com Vidal i Aunós a obrir les portes de les parròquies.

L’acte s’inclou dins del programa del **centenari del naixement** de Mossèn Vidal i Aunós que, entre altres entitats, organitzen les parròquies de Sant Medir i de Santa Maria del Pi de Barcelona. La taula rodona va estar moderada pel director de la Fundació Catalunya Religió, **Jordi Llisteri**. Els actes continuen fins el mes de maig. El 5 de març es farà el Concert Centenari de Mn. Vidal a Sant Medir i el 22 d’abril un homenage al Saló de Plens del Districte de Sants-Montjuïc. A la Basílica de Santa Maria del Pi el 19 de març es representa el retaule de Sant Josep Oriol i el 8 de maig es tanquen els actes amb una missa. Queda pendent de fixar data a l’estrena d’una obra de teatre Grup Escènic Sant Medir i la celebració d’un trofeu organitzat pel Bàsquet Proa-Sant Medir.

El bisbe de Girona, ingressat per problemes de salut

DL, 14/02/2022 | BISBAT DE GIRONA

Nous nomenaments a l'arquebisbat de Tarragona

DM, 15/02/2022 | ARQUEBISBAT DE TARRAGONA

La Fundació del Convent de Santa Clara impulsa un projecte de formació i inserció laboral

DM, 15/02/2022 | REGIÓ 7

La Flama de la Llengua Catalana arriba aquest diumenge a Montserrat

DJ, 17/02/2022 | REGIÓ 7

Igalada recupera el Festival d'Orgue amb cinc concerts a la Basílica de Santa Maria

DJ, 17/02/2022 | REGIÓ 7

L'estrella de la Sagrada Família brillarà cada dia al capvespre

DV, 18/02/2022 | LA VANGUARDIA

Les escoles de l'Opus lamenten haver de canviar el seu model segregador per tal de mantenir l'ajut públic

DV, 18/02/2022 | NACIÓ DIGITAL

Manresa s'encomana a sant Ignasi per crear bona part del seu marxandatge

DV, 18/02/2022 | REGIÓ 7

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Record del P. Manel Gasch, abat de #Montserrat al seu estimat amic, el bisbe Toni Vadell Ferrer catalunyareligio.cat/ca/abat-gasch-...

Traducir Tweet

18:37 - 12 feb. 22 - Hootsuite Inc.

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Contents d'impulsar la formació professional i generar oportunitats per als #joves 🙌 Avui hem signat conveni amb @EGIBCN per tirar endavant un CFGM d'instal·lacions de producció de calor a @ImmaVedruna #FP #ciclesformatius #escolacompetent

Traducir Tweet

Gran instal·lació BCN y 2 más
20:27 - 16 feb. 22 - Twitter Web App

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Eduquem i transformem la societat perquè totes tinguem les mateixes oportunitats.

#11fdiadeladonailanensenlaciencia

Traducir Tweet

222 reproducciones
9:01 - 11 feb. 22 - Metricool

La Salle Comtal
@LaSalleComtal

Els alumnes de 3r EP finalitzem el projecte NCA "Mens sana in corpore sano". Afegim més experiències i aprenentatges a la nostra motxilla! 🎒📖🏡

#PriComtal #EstàsACasa

Traducir Tweet

74 reproducciones
19:35 - 11 feb. 22 - Twitter for iPhone

Jesuïtes Catalunya
@jesuistescat

El Servei Jesuïta als Refugiats @JesuitRefugee i el Secretariat per a la Justícia Social i l'Ecologia @SJS Rome han fet una crida per la pau i la protecció del poble de Myanmar

Traducir Tweet

JRS y SJES: Lisamiamos por la paz y la protección del pueblo de Myanmar - JRS
14:35 - 18 feb. 22 - Twitter Web App

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Aquesta setmana hem pujat a la plataforma de treball, a 54 metres, l'armat i encofrat de l'icosaedre del terminal de la torre de Lluc per formigonar-lo. Un cop finalitzada la torre, d'aquest element en sorgirà el tetramorf en forma de bou alat amb el llibre.

Traducir Tweet

11:59 - 18 feb. 22 - Twitter Web App

Dep. Pastoral FECC
@FECC_Pastoral

Premi Gaudí : Oberta la recepció de treballs de recerca (BTX+CFGS) sobre fet religiós: bit.ly/3Lu6m6P convocat per @FECC_Pastoral i l'unisantpacia amb suport de @castellnoued, Data límit 27 de maig. @afersreligiosos @JuntsR @educaciocat

Traducir Tweet

Facultat Antoni Gaudí y 2 más
6:21 - 14 feb. 22 - Twitter Web App

Fundació Pere Tarrés
@Fundpenetarras

L'assetjament a les escoles és un problema pel qual no tots els professors tenen eines necessàries per poder-lo erradicar. Desde la Fundació Pere Tarrés hem elaborat el projecte de "Mediadors de Pati".

Traducir Tweet

11:01 - 18 feb. 22 - Hootsuite Inc.

Libreria Claret
@LibreriaClaret

Novetat 📖

Avui surt a la venda 'En temps difícils, un xic de felicitat', un llibre de la Josepa Forns i l'Editorial Claret que ens ajuda a valorar i ser conscients del que tenim en el nostre dia a dia. Te'l perdràs? 📖👉ow.ly/Lt4Q50HQ9q

Traducir Tweet

14:01 - 18 feb. 22 - Hootsuite Inc.

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Si tu també vols viure una experiència de #VoluntariatInternacional com el Joan vine a la Trobada 0 de @SEDCatalunya d'aquest dissabte i t'explicarem com fer-ho! Inscriu-t'hi i fes voluntariat aquest estiu! docs.google.com/forms/d/e/1FAI...

Traducir Tweet

Invitació al Voluntariat Internacional, estiu 2022
En Joan, qui diria d'acord gener de a Missonga (Tanzània), ens convidà a sortir de la nostra zona de confort i fer voluntariat internacional amb SED. Assenta sa...

Obre en la aplicació YouTube
11:35 - 18 feb. 22 - Twitter Web App

PES Centre Crulla - Salesians
@centrecrulla

Taller de Carnestoltes.
@BCN_AteneusFab @bcn_ajuntament

Traducir Tweet

12:21 - 19 feb. 22 - Twitter for Android

Càtedra de Libertat Religiosa
@libreligiosa

A #Madrid per assistir a la celebració de la Jornada Internacional de la Fraternitat Humana, un acte conjunt de la @Confepiscopal, la Comissió Islàmica i la Federació de Comunitats Jueves d'Espanya 🇪🇸

Traducir Tweet

Obs Blanquerna y 6 más
11:09 - 17 feb. 22 - Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisterrí i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

